

Foto: arhiv Ane Gerčar

posodami in na svojo željo izbrali in poskusili raznoliko sadje. Starejši otroci so ob tem povedali, ali je okusno ali ne.

Sajenje jabolčnih pešk

Ob pripovedovanju pravljice Erica Battuta *Velika skrivnost* (2012) so otroci spoznavali, kaj zraste, če posadimo jabolko v zemljo (v pravljici ga miška s posaditvijo 'skrije'). Na otrokom prijeten in primeren način vsebina pravljice razodene razvoj iz semena v drevo, s tem pa otrokom nevsiljivo približamo stik z naravo.

Po večdnevem spoznavanju jabolka sem pred otroki sadež razpolovila in jim pokazala še peške. Nekaj sem jih dala v lonček, da so jih lahko prijeli, za podrobnejše opazovanje pa so si jih lahko ogledali tudi s povečevalnim lončkom. Podobno kot sadež so si otroci ogledali tudi razpolovljeno seme. Po skupnem ogledu smo jabolčne peške posadili, jih zalili in nato daljši čas opazovali rast mladih sadik.

Ana Gerčar

Pravljica Sadna kupa

Nekega dne si je deklica Tinka zaželela sadne kupa. Vzela je svojo doma sešito in potiskano vrečko iz blaga in se odpravila po nakupih. Izbrala si je veliko rdeče jabolko, debelo rumeno hruško in modro slivo. Vse skupaj je skrbno zložila v vrečko, plačala in odšla domov. Sadeje je dobro oprala, vzela nož in na drobne koščke narezala jabolko ostal je obrezek. Narezala je hruško ostale so le peške. Nazadnje je narezala slivo – ostala je koščica. Narezano sadje je zmešala v veliki skledi, vzela žlico in pojedla sadno kupo.

Sadna kupa

Kot omenja Brazelton (1999), se otrok med prvim in drugim letom z raznoliko hrano šele seznanja, jo preizkuša in se navaja nanjo. V tem obdobju lahko začne določeno vrsto hrane odklanjati, odgovornost odraslih ob tem pa je, da otroka spodbujamo k uživanju, saj vemo, da je raznolika prehrana zelo pomembna za njegov celostni razvoj. Pri tem Milivojevič idr. (2008) kot bistveno izpostavljajo pozitivno naravno komunikacijo med starši in otroki – torej stik z otrokom, odločnost in doslednost, pohvalo, ob vsem tem pa je nujno spoštovanje otroka. S sodelavko sva sadje razrezali na majhne koščke, jih premešali in ponudili otrokom, tako da so ga uživali z žlico, kot običajno jemo sadno kupo. Kar nekaj otrok je že pri prvem tovrstnem obroku sadje z zanimanjem pokusilo, nekateri pa so ga pojedli. Na podoben način sva jim vsak dan ponudili raznoliko sadje; včasih sva se odločili za strežbo na sadnem krožniku, drugič je vsak otrok dobil sadež na svojo servieto. Ob tovrstnih poskusih sem želela otrokom sadje približati skozi primarno dejavnost – pripovedovanje zgodbe preko senzorne pravljice.

Ustvarjanje senzorne pravljice Sadna kupa

Iz dejavnosti, ki sem jih izvajala na temo spoznavanja različnega sadja in zelenjave, ter na podlagi opazovanja otrok pri igri in odzivanja na že izvedene dejavnosti sem črpal ideje za delo, da smo se skupaj uspešno lotili ustvarjanja senzorne pravljice. Otroci tudi pri teh letih izredno radi tipajo; vsak nov predmet, tako v igralnici kot v naravi, najprej otipajo in ga tako spoznavajo. Zato se mi je zdelo primerno, da je tudi naša pravljica senzorna, ustvarjena za tipanje ter vizualno privlačna.

Želeli sva, da je vsaka podloga pravljice ustvarjena z drugo likovno tehniko. Tako so

se otroci seznanjali tudi z različnimi likovnimi tehnikami. Ustvarjeno pravljico sva poimenovali Sadna kupa, saj otroci v najini skupini izredno radi jedo narezano sadje, ki nas spominja na sadno kupo.

Otroci so lahko podlage, zložene na mizi, po pripovedovanju pravljice Sadna kupa tipali in spoznavali tudi reliefno, saj so bili deli pravljice ustvarjeni tudi za tipanje. Otroci sprva svet okoli sebe spoznavajo prav preko tipa; vsako stvar primejo v roke, zato so tudi podajanje pravljice na ta način z veseljem sprejeli. Pomikali so se od predloge do predloge pravljice in vsako potipali, si jo ogledali, obračali in izkustveno zaznavali.

Nedokončana pot

Otroci so med dejavnostmi, pri uživanju v sadni kupi ter v ustvarjanju pravljice prepoznali različno sadje, ga pokušali in pričeli v veliki večini v njem uživati. Izčrpno smo spoznali rast jablane od peške do drevesa. Otrokom sva temo približali preko različnih dejavnosti in tako pomagali k pridobivanju novih spoznanj, ki bodo zagotovo koristna zanje.

Dejavnosti so tako otroke kot tudi naju vzpodbudile k raziskovanju novih možnosti. Ustvarjanje senzorne pravljice nas je vodilo v ustvarjanje nove avtorske pravljice in zagotovo bomo ustvarili še kakšno.

Z željo po nadaljevanju oziroma nadgradnji projekta že razmišljamo naprej, npr. kako bi otrokom še lahko predstavili pomembnost uživanja raznolike prehrane; kako bi v projekt vključili zunanje strokovnjake; razmišljali smo o obisku bližnjega sadovnjaka in pogovoru z lastnikom. Veliko je še neraziskanega na tem področju, nas in otroke v vrtcu pa vedno zanima izkustveno učenje, ki nas neutrudno vodi v nova raziskovanja. ◀

Literatura

- Bahovec, Eva idr. (1999): *Kurikulum za vrste*. Ljubljana: Ministrstvo za šolstvo in šport, Zavod RS za šolstvo.
- Battut, Eric (2012): *Velika skrivnost*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Brazelton, T. Berry (1999): *Otrok: čustveni in vedenjski razvoj vašega otroka*. Ljubljana: Mladinska knjiga.
- Juhant, Marko (2012): *Srečni otroci*. Praše: Čmrlj.
- Marjanovič Umek, Ljubica (2008): *Otrok v vrtcu: priročnik h Kurikulumu za vrste*. Maribor: Obzorja.
- Milivojevič, Zoran idr. (2008): *Mala knjiga za velike starše*. Novi Sad: Psihopolis institute.
- Pečkat plod. Pridobljeno 3. 1. 2020 s spletne strani: https://sl.wikipedia.org/wiki/Pečkat_plod.
- Žorž, Bogdan (2005): *Svetovati ali poslušati*. Celje: Celjska Mohorjeva družba.
- Žorž, Bogdan (2007): *Razvajanost, rak sodobne vzgoje*. Celje: Celjska Mohorjeva družba.